

Quid meli⁹ intellectu & scientia: nisi deus.

Deus bene videt presentia: & p^{re}rita & futura.
Bona fortuna est appetitus naturalis factus
vel datus a deo mouente totam naturã vel
corpora naturaliter.

Auctoritates ex libro aristotelis de
pomo & morte.

Sæpius philosophia videtur mihi esse
res diuina.

Mors nihil aliud est: nisi recessus
anime a corpore.

Sapiens letari debet de morte sua. & nõ dolere

Philosophia docet homines suum cognoscere
re creatorem.

Docentes alios mentiri nõ debent.

Logica similis est scorpiõ in tyriacha: qui lz
profert venenum: tamen in tyriacha existens
remedium prestat: dolorem patienti.

Beata anima: que non fuerit infecta prauis ope
ribus huius mundi.

De anime peccatrici: que non habet posse re/
deundi ad locum suum. quia turpia opera de
lectabilis corporis ipediunt ascensũ ei⁹ sursum.

Auctoritas ex epistolis ad Alexãdrũ.

Aristoteles alexandro bene agere.

Adulto melius est habere animam
habentem scientias quam habitum
corporis videre bene indutum.

Eos qui viuuntur ratione & cum hac omnia vo
lunt agere: tanq̃ bonos & optimos existen
tes laudamus. eos autem qui sine ratione
aliquid faciunt: tanq̃ crudeles & rudes & de
stiales existẽtes odimus:

Sicut vita sine tristitia delectabilis est: ita scien
tia rationalis: & sensata amabilis est.

Concupiscentia & ira & ceteris similibus. reliq̃
viuuntur animalia. ratione autem nulluz ani
malium viuit. nisi homo solus.

Suadeo tibi attendere rationibus philosophiẽ
Sicut conseruamentum corporis est sanitas:
ita conseruatiuum anime est eruditio.

Eruditione precedente: non contingit peccare
circa actionem.

Si oculis cordis videre delectabile est. anime
oculis acute intueri mirabile est.

Sicut dux est saluator exercitus sic ratio erudi
tione viue est dux anime.

Auctoritates epistolaz Senecæ ad Lucillũ

Orbissima est iactura: que per negli
gentiam fit.

gentiam fit.

In hoc fallimur q̃ mortem non prospicimus
magna pars eius iam preterijt.

Omnia o lucilli aliena sunt: tẽpus tm̃ nostrũ ẽ.

Omnes ignoscunt nemo succurrit.

Nõ puto pauperẽ cui q̃stulicũq̃ sup est satis ẽ
Nusquam est qui vbiq̃ est.

Non ne o lucille: peregrini multa hospicia ha
bent nullas amicitias.

Non prodest corpori cibus: qui statim sump
tus emittitur.

Nihil ita sanikatem impediũ: sicut crebra reme
diorum mutatio.

Non venit vulnus ad cicatricem: in quo me
dicamenta suce sine tentantur: nec conuale
scit planta que transfertur. Unde nihil tam
vile est: quod in suo subito tantum proficit.

Fastidientis stomachi ẽ multa degustare. que
vbi varie sunt & diuersa inquinant: nõ alit.

Honestas res est leta paupertas.

Nõ qui parum hz est pauper: sed qui p^{ro} cupit
Errat ille qui amicũ in atrio querit in conuiuio
probat.

Nullus habet maius malum occupatus homo
& bonis suis obfessus q̃ q̃ amicos sibi pu
tat. quibus ipse non est.

Cum amico omnia delibera sed de amico p̃sus
Drunq̃ vitũ est omnibus credere: vel nulli.

Desinum est: q̃ auctoritatem habemus senũ
viriũ vero puerum.

Neminem eo fortuna prouerit vt non tantum
illi minaretur quantum permisera.

Nulli fortune credere. In momento enĩ ma
festas vertitur Ademento quod mare euer
titur: eodem die vbi nauigia luserunt ibi
dem forbentur.

Infirmi animi est pati non posse diuitias.

Nullius bonis iocũda est possessio sine socio.

Unum exemplum luxurie atq̃ auaritiẽ: mul
tum facit mali.

Ann illis conuerfari debes: qui te meliozes
facuri sunt.

Allos etiã admittere: q̃s tu meliozes facere po
teris.

Quid est turpi⁹: quam senem viuere iũpiciẽ.

Id agendũ vi nõ seruamus verbis sed sc̃ho⁹

Quid refert qualis tuus status sit: si tibi vi
detur malus:

Sic viue cum hominibus tanq̃ deus videat.
Sic viue vel loquere cũ deo tanq̃ boies audiat

Quidam nunq̄ magis q̄ cum eruberit timē
di sunt quasi omnes verēcūdiā effuderint
Magna pars peccatorum tollitur si peccatori
testis assistit.

Nemo tam senex est vt in p̄be vnū diē speret
Dnus dies gradus vite est.

Ille beatissimus est ⁊ securus sui possessor qui
certissimum sine sollicitudine expectat.

Sine studio philosophic eger est animus.

Nō iubeo te semper isistere libris. aut calamis
scripture pugilaribus: dandum est enim in
teruallum animo. nō vt respuat sed vt acuaf

Scio neminem posse beate viuere sine sapien
tie studio.

Subtilitas animi ciboꝝ copia impeditur.

Beatam vitam perfecta sapientia efficit.

Philosophia nō cōtingit in verbis s; in reb⁹

Philosophia animū format ⁊ fabricat: vitam
disponit ⁊ actiones regit: agenda ⁊ omitten
da demonstrat: sine hac nemo securus est.

Natura modic⁹ petit. opinio immensum.

Naturalia desideria sunt mala: Ex falsa opi
nione nascētia.

Non potest illi secura vita contingere: quide
illa perducenda nimis cogitat.

Adultis ad philosophand⁹ obstitere diuitie.
paupertas expedita secura est.

Nihil est quod nos a philosophia reuocet. nec
paupertas nec indiligētia alicuius rei.

Non est in rebus vitium sed ipso animo.

Nihil differt vtr⁹ egrum in ligneo lecto aut i
aureo colloces quocūq̄ illum transfuleris
morbum suum secum transfert.

Nihil differt vtrū animus eger in diuitiis aut
in paupertate ponatur: mal⁹ suū illū sequitur

Nemo dignus est nisi qui diuitias cōtempnit
Philosophia nos facere docet: nō dicere.

Magnus est ille qui non diuitiis pauper est.

Nemo diues noscitur.

Deiores morimur quam nascimur.

Si quis percepit philosophiam securus mori
tur sicut nascitur.

Incertum est quo loco mōs expectet: Ita tu
ea omni loco expectes.

Sola virtus prestat gaudiū ppetuū ⁊ securū.

Bonū nec vedit nec emit: imo si venale esset
nō haberet emptorē: sed malū quotidie emit
imo iniciū salutis ē notitia peccati.

Qui peccare se nescit corrigi nō vult.

Generosus est anim⁹ cōcītatus ad honesta

Magni res est animi: contemnere magna.

Nemo bonus est sine deo.

Quid stultus in boie q̄ laudare aliena.

Non faciunt equum meliorem ameni srent.

Nemo gloriari nisi de suo debet.

Lauda hominē in eo quod nec dari. nec cripi
potest: ⁊ quod est. p̄prium hominis: sed hoc
nec est; domus: nec vestis pulcra nec familia
formosa. sed animus ⁊ ratio perfecta.

Si aliquid bonū est hoc philosophia ē: q̄ talia
non inspicit.

Philosophia platonē non nobilem accepit: s;
nobilem facit.

Omnes ignoscunt: nemo succurrit.

Philosophie seruus q̄ ipsi seruire libertas ē:
⁊ nobilem facit.

Philosophia malū recitat: si eligit. s; oib⁹ lucet

Sic cū inferiorē viuas quē admodū cū superiore
viuere velis.

Nulla seruitus turpior. q̄ voluntaria.

Nihil est quod pertinax opus ⁊ diligens cura
non expugnet.

Alienū ē quicq̄ optando pertinet vel euenit.

Si vis amari tunc ama.

Quicq̄ iratus ē alicui. nō leuiter arte vincit.

Philosophia apud oēs ⁊ apud seipos bonor⁹ ē

Nunq̄ in causam inualefcit nequicia.

Nunquam sic contra virtutes coniurabitur.
vt non nomē philosophic sacrum ⁊ venera
bile permaneat.

Generosos animos labor nutrit.

Seipsum felicē facies si intellexeris illa esse bo
na quibus virtus est admixta. Et turpi q̄
bus malicia est admixta.

Quid est bonū nisi bonorū sciētia.

Quid est malum nisi rerū imperitia.

Hoc est summū bonū quod si te occupat icipis
esse deorum socius. non simplex.

Ad summū bonum tutū est iter.

Faciliū est ad quod te natura instruit: dedit
eni tibi illa que si nō deseris par deo cōsur
ges. Sed te parē deo pecunia nō facit: quia

deus nihil taliū habet nec pretextā: q̄ deus
nudus est: nec fama nec ostentatio tui in po
pulo: q̄ deū nemo nouit: nec turba suoz te

frequentant: q̄ deus max⁹ ⁊ potentissi
mus vebit oia: nec forma: nec vires: q̄ ni
hil bonū est quod non patiatur vctulacem.

Quid ergo te parē faciet certe anim⁹ rōnis
 bonus ⁊ magn⁹. Nihil aliud nocet q̄ deū
 in humano corde hospitatum.
Dulcī noscīt qui ignorat p̄ncipia toti⁹ operis
Ad philosophiam te transfer si vis esse sanus:
 si securus: si liber.
Si vis omnia tibi subijcere: te subijce rationi.
Multos enim reges: si ratio te rexerit.
Arma rationem: ipsa enim contra fortissima
 te armabit.
Multimū p̄ficit sermo: qui paulatim irre/
 pit animo.
Remedia nō p̄sunt: nisi minorentur.
Plato ait: nemini regē ex suis esse ortū: sed
 omnia ista varietas miscuit: ⁊ scortū ⁊ deorū
 sum: quia fortuna iactavit.
Non refert q̄ multos liberos: sed quā bonos
 habere.
Dirga omne murmur compescitur.
Philosophia promittit tibi vt me parē deo
 faciat.
Pictus est qd̄ minim⁹: ⁊ adhuc p̄cto min⁹.
Dociles nos natura edidit: ⁊ rōnem nobis de
 dit imperfectā: que tamen perfici potest.
Omnia impedimenta dimitte: ⁊ vāca bñ mē
 te apud philosophiam.
Ad philosophiā totā mentē cōuerte: huic assi/
 de: hanc cole: ⁊ tunc ingens interuallum ē
 inter te ⁊ homines: omnes mortales tu an
 tecedes: ⁊ dii non multum te antecedent.
Ocium ⁊ solitudo non decent bonum.
Subtilitas est sine facultate.
Omnia nemo habere potest.
Singulis rebus modum adhibeas.
Omnis ars est imitatio nature.
Conceptus cordis certa est libertas.
Non ex deformitate corporis sedatur anim⁹
 s; ex pulcritudine anime sedatur corpus.
Homo nihil aliud est q̄ in corpus humanum
 diuini spiritus pars immersa.
Nullum malum sine eustugio.
Dēcōtempta res homo: nisi supra hūmum
 se erexerit.
Nulla victoria maior est: q̄ vīta domuisse.
Pincipiū in rebus humanis est arēgere ani/
 mū supra ⁊ promissa fortune: ⁊ leto animo
 aduersa posse tollera.
Sapor pabuli manet in lacte: vis vini in aceto
 q̄ nulla res est que non sapit naturam ex qua

nasctur. ⁊ cetera.
Autoritates libri senece de moribus.
One peccatum actio voluntaria est.
Disciplinā: bonos mores facit.
Id sapit vniūq̄q̄ quod didicit.
Bona consuetudo excutere debet: quod mala
 instruit.
Bene decet loqui. bene decet tacere.
Quod animalū virtuosissimū est boi: alter bō
 dolor patientia vincitur.
Libentius audias q̄ loquaris.
Quod tacitum esse velis: nemini dixeris.
Monstro similis est auaritia senilis.
Quid tibi dulci⁹ q̄ habere amicū cum quo
 omnia sic tecū loqui audeas.
Prius q̄ p̄mitas delibera. sed cum promi/
 seris statim facias.
Nil petas quod negaturus fuisti.
Dacē habeas cū hominibus: bellam cū vitis
Bonū ē laudari sed p̄stari⁹ est esse laudabile
Que sūt maxie diuitie: nō desiderare diuitias
Quis plurimum habet: nimīū cupit.
Que est maxima egestas: auaritia.
Quis est pauper: qui sibi videtur pauper.
Spes p̄mi solatium facit laboris.
Qualis materia: talis oratio.
Pecunie vsū habere oportet. sed ei se iure
 non oportet.
Diuitiis vtendū est. sed eis abutendū nō est.
Fortior est qui cupiditate vincit. q̄ qui hostes
 vincit.
Ibi est confessio ibi remissio.
Quētissimā vitam agerēt homines. si hec p̄
 nomina tollerentur. tuum. s. ⁊ tuum.
Ibi crede non potes esse diues ⁊ scilicet.
Auribus frequētius vtere q̄ lingua.
Quicquid dicitur es anteq̄ alius dixeris: tibi
 dicas.
Qui nescit tacere nescit loqui.
Scire vti paupertate. maxima libertas est.
Nunquam scelus scelere vincendum est.
Peciora sunt tecta odia. q̄ aperta.
Autoritates senece ex libro
 de forma vite.
De duobus diffinias. sed suspensa tene
 substantiam. i. sententiam.
Adendatium specie veritatis occultes.
Que apud te habes. nō tanq̄ aliena seruabis
 sed p̄ te tanq̄ tua dispone ⁊ vtaris.